

vilde have en ganske anden Garanti, dersom man overlod til Dyrslagen at bruge de Følk, han vilde, til Kreaturvæst, men under hans Ansvar; saa have vi Noget at holde os til, dersom der sker et eller andet uheldigt Tilfælde. Efter Lovforslaget kan Ministeren give en saadan Person Tilladelse til at væsse Kreaturer, og saa siges der, at saa skal han gaa hen paa Apotheket og fremvise sin Tilladelse; altsaa skal denne Tilladelse have samme Betydning, som Dyrslagers Gramensbrev har. Denne Sammenstilling synes jeg ikke er ganske retfærdig. — Jeg tror, at Lovforslaget fortjener at komme i Udvalg, hvor man bedre kan behandle denne Sag end her i Thinget, hvor der, som bemærket, ikke er Mange, som have virkelig Kjendskab til Giftstoffer.

Justitsministeren (M. Lemann): Jeg skal først bemærke med Hensyn til det sproglige Spørgsmaal, som har spillet en vis Rolle ved denne Sags Behandling baade i det andet Thing og her, at det er mig ligegyldigt, og at jeg ikke tør tilegne mig nogen Mening, om det skal hedde Gift, Gifte eller Gifter. Jeg tror, det er en saaa sjældent forekommende Pluralsform, at Følk i Almindelighed ikke har et saa sikkert sprogligt Instinkt med Hensyn til, hvad der er rigtigt der, som med Hensyn til mange andre Pluralsformer. Grunden til, at Lovforslaget bruger „Gifte“, er at Kommissionsbetænkningen og forskellige andre Udtalelser fra Sagkyndige, som altsaa bruge dette Ord oftere end vi Andre, synes at tyde paa, at det i den nyere Tid er blevet almindeligt i den Kreds, som særlig beskæftiger sig med denne Gjenstand, at kalde det „Gifte“ og ikke „Gifter“ eller „Gift“; men som sagt, dette lægger jeg ingen videre Vægt paa, og jeg skal derfor meget rolig se paa, at man forandrer det, kun vil det blive noget vanskeligt for dem, som ville gjøre det, da dette Ord forekommer et stort Antal Gange i Lovforslaget. — Det, som ved dette Lovforslag fræg tildrager sig Opmærksomheden, og som ogsaa har været Gjenstand for Bemærkninger fra flere ærede Medlemmers Side her, er de Indskrænkninger i Handelen med Gifte, som Lovforslaget gaar ud paa dels at indføre og dels at opretholde, thi endel af dem eksistere jo allerede nu. Med Hensyn til disse Indskrænkninger, da er der en Bemærkning, som maa forudsættes, og som det synes, at idetmindste een af de ærede Tælere ikke ret har hørt Die for, og det er den, at alle disse Kontrolforanstaltninger, som tilsigtes indføre, som vi tilbøje allerede have, og som ogsaa findes af en ganske tilsvarende Natur i andre Lande, hvile allesammen paa den Opfattelse, at den egentlige Fare flyder af Detailhandelen med Gifte, at der er en ganske anderledes Fare forbundet med, at Retten til at forhandle Gifte en detail udstrækkes, end der er forbundet med Handelen med Gift en

gros, thi netop den Omstændighed, at man for en ringe Penge, f. Ex. for en halv Enes Dre eller saa, kan forskaffe sig Giftstoffer, fremkalder jo Fare for, at disse kunne komme i en Mængde Mennefters Hænder, som enten ville gjøre Ondt med dem eller bruge dem til en eller anden ligeagvildig Sag, men som paa Grund af deres Ulyndighed til at omgaaes med disse Ting kunne foranledige Ulykke. Derfor maa man ikke forundre sig over, at man har stædet Forskjellige til at handle med Gifte en gros, som man ikke har stædet til at handle med Gifte en detail. Dette ligger nemlig deri, at man er gaaet ud fra, at der med Detailhandelen maa være forbundet ganske andre Forsigtighedsregler end med en gros Handelen; thi man kan jo dog ikke sige, at det ikke gjør Noget, at man skal lise for mindst 40 Kroner. Man kan ikke sige, at den, der virkelig vil have Gifte, og særlig den, som vil have dem til en Forbrydelse, kan jo sagtens betale 40 Kroner derfor. Dette, tror jeg, er en Betragtning, som ikke holder Stik i det virkelige Liv, og derfor er det heller ikke saa forunderligt, at man tillader Grossererne og Kjøbmænd, som ikke drive Detailhandel, at handle med Gifte, medens man derimod ikke vil tillade Materialisterne dette; thi naar Materialister faae Ret til at handle med Gifte, saa maa det jo forudsættes, at de ville handle med dem en detail, ligesom de gjøre med de øvrige Artikler, som de føre. Naar de overhovedet have Lov til at handle med Gifte, saa kan det jo forudses, at det vil blive meget vanskeligt at paase, at de ikke ogsaa udsælge dem en detail ligesaa vel som i større Partier. Hvad det angaar, at man siger, at Materialisterne jo ere farmaceutiske Kandidater, og at de derfor bedre forstaa at handle med Giftstoffer end Grossererne, da skal jeg bemærke, at det jo efter Lovgivningen ingenlunde er nødvendigt at være farmaceutisk Kandidat for at være Materialist, og dette er derfor Noget, som man paa ingen Maade kan gaa ud fra. Den Betragtning, som man er gaaet ud fra, naar man har ment, at det ikke gik an at tilstede Materialisterne at handle med Gifte en detail, er den, at Materialistnæringen jo ikke fra det Offentliges Side er underkastet den Kontrol som Apothekernæringen, ligesom man vel ogsaa kan sige, at den Omstændighed, at Materialisterne handle med en Mængde andre Ting ved Siden af, bevirker, at man vanskeligt kan paaregne, at de ville have de særegne Anstalter og Indretninger, som udfordres for at betrygge Handelen med Gifte, hvorimod man vel kan paalægge Apothekerne dette. — Dernæst blev det fremhævet, at Gifte blev brugte i stort Omfang i forskellige Næringsgrene og Haandværk, og at derfor den Omstændighed, at man kun kunde faae Gifte en detail paa Apothekerne, og altsaa til en høi Pris, vilde have til Følge, at mange mindre Næringsdrivende kom